एतमेवस्तीति धर्मइति योनिरुत्यस्थानं देवत्वमनुष्यत्वादिषापकोधर्मक्त्यर्थः तेषामेवदेवमनुष्याणां दिविहादिकाशाष्येब्रह्मकोकेअस्तंकैवन्यकारणंधर्मएव तथाप्रेत्यभावेअपूर्वदेहप्राप्तोधमदिव **बग्नानांयोनिरितिप्रसिद्धंल्या**तुमानसोयमोयोनिरित्युनंद्रतत्कथमित्याशयवानाह् कृतइति ॥२॥ श्रेयस्करंयनादि श्रेयस्करतरोधमेः श्रेयस्करतमोष्यानयोगः सुखंस्व ऽति अध्यात्ममिति आसानंचित्तमधिकत्यप्रदत्तोषोगष्मोऽप्यात्मं यदिदंषुरुषस्यकर्तव्यत्वेनचित्यतेशास्नेषिचार्यतेतदध्यात्मं कित्रक्षणंकिप्रकार्यक्षेत्र यद्यथारा पूर्वमान् सिकोधमोदेवादीनांयोनिरित्युक्तं तत्रिकित्यहप = 5 = शांति•मो०नै॰भा०त्रिनवत्यधिकशततमोऽप्यायः॥ १९३॥ ब्दाभ्यांप्रश्नद्वयंकतं ॥ १ ॥ तथात्रसेर ोधमे:कथं**चदेवादिहे**न्त्वंतस्योतेपुच्छ सुखं तैर्धमंकर्त्रीमः॥ ३३॥

ति सृष्टिप्रलयव्यात्यापिअध्यात्मवात्मात्रान्त्रता तथाहि यदिज्ञेयआत्माप्रतीचोऽन्यःस्यात्तिहितस्यउपा**त्रमा**षेषतात् तिसिन्थुतंजगज्ञन्मादिहेत्त्वंपर्णमयी

ह्षपक्षस्वाविभावहेतुत्वात् ॥ ३ ॥ सष्टी

122

म.भा.दी

सुपराथेलात्फलञ्जुतिरथेवादःस्यादितिघंटाघोषः घोषिद्ग्नित्ववदारोपितैरपिनीलपीवत्वपीतांबरत्वसत्यकामत्वसत्यसँकल्पलजगज्जन्मादिहेतुत्वादिग्णैरुपास्तिस्वरूपसि ब्रिपितामह॥ १॥ कृतःस्छमिदंविश्वंब्रह्मन्त्यावरजंगमं ॥ प्रलयेकथमभ्येतितन्मेवकृमिहार्हसि॥ २ ॥ भीष्मउवाच अध्यात्ममितिमांपार्थपदेतद नुष्ट्असि॥तद्वास्यामितेतातश्रेयस्करतमंसुखं ॥ ३ ॥ स्रिष्टिप्रत्यस्युक्तमाचायैःपरिद्धितं ॥ यज्जात्वापुरुषोतोकेपीतिसौस्यंचविद्ति॥ फललाभ इतिश्रीमहाभारतेशांति॰ मोस्र॰ भीष्मय्धिष्र्संबादेआ ॥ ६॥ युधिष्ठिरउवाच . अध्यात्मंनामयदिदंपुरुषस्येहचित्यते ॥ यदध्यात्मंयथाचैतत्तम्मे श्वतस्यस्यात्सवंभूतहितंचतत् ॥ ४॥ घथिवीवायुराकाश्मापोज्योतिश्वपंचमं॥ महाभूतानिभूतानांसवेषांत्रभवाप्ययो ॥ ५॥ ामसतंदिवि॥ प्रेत्यभावेसुखंधमम्डिश्वतैरुपभुज्यते॥ ३३ ॥ बार्वियोजिनवत्यधिकश्ततमोऽध्यायः॥ १ ९ ३ ॥ धमौयोनिमनुष्याणांदेवान फलबद्धवादःस्यात् द्रव्यसंस्कारकम

रत्नंचिद्रपत्नंवा नाषः वाचारंभणंविकारोनामधेयमितिविकारस्याष्टनत्वश्रवणेननेषांतुच्छत्वाषत्तेः नात्यः स्वात्मनिवरोधात् नहिचिदेवचिदंतरमाझेतिसंभवति पास्रचितःअचित्त्वापत्तेः तस्मात्क्षेयआ द्धेः संत्वातत्रानारोपिताएवगुणाः तथापितस्यसर्वेगुणविशिष्टस्यज्ञेयत्वेनघटादिबज्जडत्वापत्तिर्द्धेग्रा ननुचिन्मयएवास्यविषद्धियाएवगुणाइतिनतेषांजद्वत्वमितिचेत् अत्रयुच्छामः चिन्मयत्वेचि द्विका माश्रतीचोऽनन्यएव तथाचस्ट्यादेसदुपादानकत्वोक्तिसदद्वयत्यप्रतिपन्यथैति अप्यात्म्यायामेवह्यष्टिप्रऌयव्यात्नेतंगतमितित्यसंगेप्रभोत्तरयोःस्ट्याबुपन्यासोयुक्तिमत्तर्द्वतिसिद्धं अत्रमान दंसवैब्रह्मेवेद्सर्वमित्यादिबेदवाक्पेरित्यर्थः मीतिट्टमुखं सौत्व्यंमुखालकंभावंसत्तां प्रकृतिप्रत्याभ्यांमुखालकसन्मात्रमित्यभावमात् मुखस्यभावइतिविपहेषष्ठीतुरा तथाच्युतयः योवेदनिहितंगुहायांपरमेब्योमम् सोश्रुतेसर्वाचनमान्महनिष्कियंनिष्कऌंशांतमित्यायाः तस्यआत्मविदः फऌंसर्वकामावाप्तिस्तङ्घाभःस्यात् हितंच यिनक्षेयस्यब्रह्मणस्तरस्थलक्षणंताबदाह् पृथिवीति भूतानांजरायुजादीनांघभवाप्ययोउत्पत्तिऌयस्थानभूताचि ॥ ५ ॥ माह आचाये:परिदर्शितमिति आसेवे ग्नेःशिरइतिबदौपचारिकीब्यक्तमाकरे नत्झान ॥ ४ ॥ अध्याराषापनादन्य।

Digitized by Google